

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

14. ČÍSLO / XXXII. ROČNÍK

24 Kč • 1,00 €

7. DUBNA 2024

Z obsahu:

Zamilovanost je tajemství

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 17. ledna 2024,
Řím, aula Pavla VI.
- strana 2 -

Svatý Walter ze sv. Martina v Pontoise

Libor Rösner
- strana 4 -

Z myšlenek sv. Izidora

- strana 5 -

„Nebud' nevěřícím“ (Jan 20,27)

P. M. Piotrowski SJ
- strana 6 -

Zvěstování Páně

Walter Lang
- strana 8 -

Je to náš zázrak!

- strana 10 -

Arcibiskup Josef Nuzík

bude 13. dubna 2024
veden do úřadu
- strana 11 -

Heřman Josef (26) Wilhelm Hünermann

- strana 13 -

Melozzo da Forlì (1438-1494): Zvěstování, 2. polovina 15. století

Zamilovanost je tajemství

Katecheze papeže Františka při generální audienci
17. ledna 2024, Řím, aula Pavla VI.

1 Tes 4,3-5

Dobrý den, drazí bratři a sestry! Pokračujeme v našem výkladu o neřestech a ctnostech – a staří otcové nás učí, že po obžerství je chlípnost tím druhým démonem, tedy neřestí, ustavičně dřepícím u brány srdce. Jestliže při obžerství lačníme po jídle,

tato další neřest je jakýmsi druhem „hlta-vosti“ týkající se druhého člověka. Je to škodlivý mezilidský vztah, udržovaný zejména v sexuální oblasti.

Mějme na zřeteli, že křesťanství neod-suzuje pohlavní pud, nezatrácuje ho. Jed-na z biblických knih, Píseň písní, je ná-dhernou básnickou skladbou o lásce mezi dvěma snoubenci. Navzdory tomu však

tento natolik krásný rozměr našeho lid-ství – pohlavní dimenze, dimenze lásky – nepostrádá nebezpečí. Již sv. Pavel se tou-to otázkou musel zabývat v prvním listě Korinťanům, kde píše: „Proslýchá se, že je u vás nemravnost, a to taková, jaká (se nevysskytuje) ani u pohanů.“ (5,1) Apoš-tolovo pokárání se týká právě špatného nakládání se sexualitou, které se vyskyt-lo u některých křesťanů.

Pohledme však na jeden lidský proži-tek, na prožívání zamilovanosti. Je zde mnoho novomanželů – můžete o tom povyprávět! Nikdo neví, proč k tomuto tajemství dochází a proč se stává natolik

Pokračování na str. 12

Neděle Božího milosrdenství... Boží milosrdenství je neko-nečné a mnohovrstevné, a tak nikoho nemůže překvapit, že je lze nacházet i tam, kde se přímo nepojmenová-vá. Zkusme si vzít duchovní mikroskop a s myšlenkou, že hledáme Boží milosr-denství, se ponoříme do textů následujících stran. Když při tom objevíme jiné poklady obohacující a posilující naši víru v Trojjediného Boha, přijmeme je a dě-kujeme za ně, protože Pán dává každému to, co právě potřebuje.

Zvláštním způsobem projevil Bůh své milosrdenství v rodině Schachleových z Tennessee v USA. (str. 10-11) Zázračné uzdravení ze smrtelné nemoci hydrops fetalis ještě nenarozeného dítě-te bylo Božím milosrdenstvím projevujícím se hmatatelně v oblasti fyzického ži-vota. Co možná zůstává poněkud skryté, anebo viditelné jen těm, kdo vidět chtějí, je duchovní ovoce zázraku – proměněná lidská srdce lékařů, kteří Schachleovým radili, aby šli na potrat. Tedy je zřejmé, že Pán života a smrti přišel skrze uzdra-vení z vážné nemoci s nabídkou svého odpouštějícího milosrdenství pro ty, kdo se stavěli proti lidskému životu a Bohu Stvořiteli. A Boží Prozřetelnost neomylně slavila úspěch! Že nebylo dítě uzdra-veno také z Downova syndromu? Jak do-svědčují sami Schachleovi i jejich okolí: je to od Pána až překvapivě velké obdaro-vání pro všechny – mění je to k lepšímu a v Michaelově přítomnosti se každý cí-tí milovaný. Lze snad pochybovat o tom,

Editorial

že zde Boží milosrdenství vytrysklo pl-ným proudem?

Tento příběh nás zároveň uvádí k té-matům úcty k lidskému životu od jeho početí a k nenarozeným dětem, jejichž životy byly utraceny při svévolných po-tratech. Modlitby na tyto úmysly připada-jí na den, kdy v katolické církvi slavíme slavnost Zvěstování Páně. Ta byla letos přesunuta na pondělí 8. dubna, a tudíž se můžeme zítra s pohledem upřeným na Michaela i Ježíše v lůně Panny Ma-rie obracet k Pánu Bohu s modlitbou na rtech na zmíněné úmysly.

Slavnost Zvěstování nás zároveň uvádí do tajemství Božího díla spásy, a to v mno-ha směrech. Přináleží k tomu i ono Boží milosrdenství, bez něhož by nás Pán zřej-mě ponechal našemu spravedlivému osu-du, když první lidé v ráji podlehli svodům ďáblovým a přivodili tak celému lidské-mu pokolení vyhnání z ráje. Jak víme, již na počátku však Bůh přislíbil Vykupite-le, který umožní člověku návrat do nebes-kého království – a on je věrný ve svých slibech... Ježíšovo vtělení a jeho vykupi-telské dílo završené na kříži a slavným zmrtyvýchvstáním, pokračuje v každém z nás. Aby však mohlo přinést patřičnou úrodu, potřebuje mít k tomu v našich srd-cích dobrou půdu. A tady se můžeme spo-lehnout na Pannu Marii. Podle sv. Lud-víka M. Grigniona, který dává do přímé

souvislosti Ježíšovo zvěstování a naroze-ní, (str. 8-9) když v některé duši Duch Svatý nalézá Marii, spěchá tam a plně do ní vstupuje, aby se v ní mohl narodit Kristus. Dojde-li taková duše věčné spá-sy, pak v ní naplno zazáří i Kristovo ve-likonoční vítězství. A i v tom lze nalézt viditelné stopy Božího milosrdenství...

Milosrdenství si prokazují také lidé mezi sebou. Svým způsobem tak můžeme chápat i čistou lásku mezi mužem a že-nou. Lásku, která se nevyznačuje pou-hou sexuální zdrženlivostí, ale která zá-roveň vyjadřuje touhu přát druhému jen to nejlepší, která chce odpustit veškerá pochybení, která ponechává druhému plnou svobodu... Přiznejme si, že někdy se i nám stává, že svoji lásku k druhému projevujeme tak, že se ho snažíme přeměnit k obrazu svému, byť nevědomky. A proto nejen ve vztahu k Pánu Bohu, ale i k lidem je potřebná častá reflexe: máme-li totiž druhého rádi, pak tím nej-llepším, co mu můžeme přát, je, aby do-rostl do plné krásy obrazu Božího, niko-liv toho našeho...

Mohli bychom ještě uvažovat dále, ale nechť každý sám najde ten nejlepší po-klad pro svoji duši, pro svůj pozemský život. A může přitom spolu se sv. Cyri-lem Jeruzalémským oslavovat Matku Bo-ží, (str. 9) jež je vpravdě Spoluvykupitel-kou lidského pokolení: „Bud' pozdravena, neboť z tebe vzešel ten, který zvitězil nad smrtí, který smířil naše viny.“

Daniel Dehner

Apoštol Jan tě dnes uvádí do místnosti, kam nikdo nemá přístup, protože apoštolové jsou zde *shromážděni za zavřenými dveřmi*. První den po sobotě se již schyluje k večeru a oni se stále nemohou zbavit strachu, který na ně padl ve čtvrtek v noci. Dny nejistoty a smutku se zdají tak nekonečné. Od té doby, kdy *všechno opustili a šli za Ježíšem*,⁽¹⁾ ještě nikdy nebyli tak dlouho zbaveni společnosti svého Pána a Mistra. Mají velké obavy, že tomu tak bude již navždy. Vždyť jejich nejlepší Přítel byl potupně zabit a pohřben. Cítí se tak velice opuštěni a skleslí. Všechny jejich představy se zhroutily, ze všeho očekávání a naději jim zbylo jen kruté rozčarování. Co bude dál?

Proživej spolu s nimi tuto těžkou duchovní noc víry. Je to nezbytná očistná cesta, kterou musí projít duše, jež touží být s Ježíšem, ale je si ještě příliš jistá sama sebou, a to jí brání setkat se s Pánem v ryzí a nesobecké lásce. Jestliže se Ježíš tak neúprosně vzdaluje, je to proto, aby se pak mohl ještě více přiblížit. Mysli na to v každé chvíli bezútěšné opuštěnosti a zapiš si do srdce neotřesitelnou jistotu, o kterou se můžeš bezpečně opřít: **Ježíš je věrný.**

Konečně se naplnil jeho čas. Vstupuje do Večeřadla zavřenými dveřmi. Nic ho nemůže zadržet, nic se před ním neskryje. Vždy a všude si dokáže vyhledat toho, koho si zamiloval, i když je mu nevěrný. Jako nezbytná podmínka, aby se otevřely tvé oči i tvé srdce, musí v tvé duši zavládnout **pokoj**. Vzpomeň si, co uložil svým učedníkům, když je před lety poprvé poslal na zkušenou: aby všude, kamkoliv přijdou, přinášeli *pokoj*.⁽²⁾ Když nyní On sám vstupuje ke svým přátelům, zdraví je stejným pozdravením: *Pokoj vám!* Pokoj i tobě. Přijmi tento vpravdě božský dar, drahocenný dar a hojivý balzám, který vytéká z jeho proměněných ran. Je čas, aby sis dobře prohlédl jeho ruce a bok. V pátek budily jeho rány žalost a odpor, dnes je vidíš zahojené slávou jako zářící zdroj světla a pokoje. Tak zúrodňuje Otec každé utrpení přijaté z lásky v pokorné poslušnosti. Pokloň se v nejhlubší úctě a upřímné vděčnosti těmto svatým významům i jejich Nositeli.

Připomeň si nyní, co všechno se na tomto místě událo ve čtvrtek večer před jeho utrpením. Začalo zde první kněžské svěče-

Dar milosrdenství

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny.

ni. Aby je Pán mohl dokončit, musel nejdříve svou vlastní krví vykoupit dlužní úpis za hříchy celého světa. Přichází v tento nedělní večer, aby dokončil svůj velekněžský obřad. *Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, i já posílám vás. Rozhlédni se s láskou a vědomostí po tomto společenství. Vidíš zde deset mužů, kteří jsou začátkem nekonečné řady těch, které si Pán povolá, aby zde na zemi pokračovali věrně v jeho poslání. Jsou povoláni, aby jako On *chodili a dobře činili, uzdravovali nemocné, odpouštěli hříchy, vyháněli zlé duchy, trpěli a umírali za spásu světa*. Když kdysi řekl ochrnunému: *Odpouštějí se ti hříchy*, farizeové se pohoršovali, že se rouhá. *Abychom tedy věděli, že Syn člověka má moc odpouštět hříchy, řekl ochrnunému: „Vstaň a chod.”*⁽³⁾ Aby se i nám dostalo uzdravení a odpuštění, proto *dnes dechne na apoštoly* a také jim předá svou božskou moc: *odpouštět hříchy*. Aby byli dobrými správci Božího milosrdenství a ocenili náležitě tento Boží dar, museli se nejdříve sami přesvědčit o své vlastní slabosti a lidské hříšnosti. Až začnou rozdávat tyto Boží dary, opět přijdou Ježíšovi nepřátelé a budou se ptát: *Či mocí a čím jménem to děláte?* Pak budou moci plným právem odpovědět, *aby to věděli všichni: Ve jménu Ježíše Krista z Nazareta, kterého vy jste ukřižovali, ale kterého Bůh vzkřísil z mrtvých.*⁽⁴⁾*

Postačí ti toto svědectví, abys uvěřil velkodušnosti, moci a lásce Božího Syna, která zajistila, že právě díky kněžské službě bude Pán stále až do skonání světa přítomen mezi námi se svým Tělem a Krví, se svým božským slovem i se svou milostí a milosrdenstvím?

Jestliže ti nedůvěra a skepse zavázala tvůj duševní zrak podobně jako nepřítomnému Tomášovi, jestliže požaduješ ještě hmatatelnější důkazy, budeš si muset spolu s ním počkat až do příští neděle. Tím největším a nejpádnějším důkazem budou Ježíšovy otevřené a hluboké rány, do kterých můžeš ponořit svou ruku a prst, ale především Ježíšova trpělivá láska, kte-

Liturgická čtení

1. čtení - Sk 4,32-35

Obec věřících měla jedno srdce a jednu duši. Nikdo neřikal o ničem ze svého majetku, že je to jeho vlastní, ale měli všechno společné. Apoštolové vydávali s velkou působivostí svědectví o zmrtvýchvstání Pána Ježíše a na nich na všech spočívala velká milost. A tak nikdo u nich nežil v nouzi. Kdo měli totiž pole nebo dům, prodávali je a peníze za to stržené přinášeli a kladli apoštolům k nohám. Z toho se pak rozdělovalo každému, jak kdo potřeboval.

2. čtení - 1 Jan 5,1-6

Milovaní! Každý, kdo věří, že Ježíš je Mesiáš, je narozen z Boha; každý, kdo

Dokončení na str. 7

rá bude jeho odpovědí na tvoji povýšenou nedůvěru. Neodmítne tě pro tvoji povýšenou nedůvěru, podřídí se pokorně všem tvým požadavkům. Chtěl jsi vidět jeho rány a vložit si do nich svůj prst, abys měl důkaz. On tě do své největší rány, do svého otevřeného milosrdného Srdce uloží celého i se vši tvou lidskou bídou a nedůvěrou jako do bezpečného příbytku, abys pak u něho zůstal nejen pro tuto chvíli, ale navždy. Máš odvahu i **zde** ještě dále pochybovat a vymýšlet si další požadavky? Díky tomu, že jeho milosrdenství trvá na věky, *nezemřeš, ale můžeš žít.*⁽⁵⁾

Nepochybuji a věř. To je naše vítězství nad světem, naše víra. Padni Ježíši k nohám a děkuj mu z celého srdce za nekonečné dary, které jsou vznešeným a trvalým plodem jeho utrpení, smrti a zmrtvýchvstání: za dar kněžství, který nám zajišťuje to, co na lidskou mysl nikdy ani nevstoupilo: dar Eucharistie a dar svátosti milosrdenství. Děkuj mu za všechny ty, kteří uposlechli jeho volání a dali se mu k dispozici, aby skrze ně mohl lidem prokazovat milosrdenství. Díky jejich službě znáš a máš *svého Pána a svého Boha*. Chovej k nim úctu, jakou jim prokazuje sám Pán.

Toto je den, který učinil Pán, jásej a raduj se z něho.⁽⁶⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Mt 19,27; ⁽²⁾ srov. Mt 10,12-13;

⁽³⁾ srov. Mt 9,5-6; ⁽⁴⁾ srov. Sk 4,7-10;

⁽⁵⁾ srov. Ž 118,2.17; ⁽⁶⁾ srov. Ž 118,24.

Svatý Walter ze sv. Martina v Pontoise

Svatý opat z 11. století, který opatem být nechtěl. Tak by se ve stručnosti dala charakterizovat osobnost sv. Waltera, prvního opata v Pontoise. Když už jím však byl, vystoupil i proti králi, když měl pocit, že si vůči opatství počíná nespravedlivě.

Svatý Walter (fr. Gautier) se narodil kolem roku 1030 v pikardském Andainville, tj. v dnešní Francii. O jeho rodinném zázemí nevíme zhruba nic, stejně jako o jeho osudech v mladistvém věku. Víme jen, že horlil pro studium (studoval teologii, filosofii, kanonické právo, latinu a matematiku) a že někdy ve věku dospívání pocítil povolání ke kněžství. Vstoupil proto k benediktinům v opatství Rebais v diecézi Meaux.

Žil zde příkladným způsobem, plnil si své povinnosti, k nimž o vlastní vůli přidával něco navíc, nicméně poté se údajně kvůli bližší neurčené záležitosti dostal do sporu s opatem, proto jistě s povděkem přijal skutečnost, že se v Pontoise usadila nová mnišská komunita, a přešel do ní. A rovnou do jejího čela.

Nehledejme v tom ovšem nějaký výraz světcovy uražené ješitnosti. Walter chtěl zůstat v zášerí rebaiského opatství v postavení řadového mnicha, leč přání samotného krále Filipa I., jenž o jeho dosazení na opatský stolec rozhodl, se nedalo neoslyšet. Proto svolil. Také z toho lze vidět, že Walter už musel mít jméno známé i za zdi Rebais; obyčejného, pro svět tam venku bezejmenného mnicha by král do opatství nedaleko Paříže sotva dosadil.

Při opatském svěcení byl přítomen i mladý Filip I., jehož nedávné korunovace se Walter účastnil. Když prvnímú představenému Pontoise předával vladař opatské insignie, řekl mu Walter přímo do očí slova, při jejichž zaznění všem zatrnulo: „*Králi, nepřijímám vládu nad touto komunitou z tvé ruky, přijímám ji od Boha.*“

S tímto vědomím stál v čele benediktinských mnichů v opatství zasvěceném sv. Germanovi (později dostalo patrocinium sv. Martina) s neustálým chvěním tváří v tvář zodpovědnosti, kterou nesl na svých bedrech. Sám sice žil ctnostně, nicméně totéž se nedá říct o všech brat-

Svatý Walter ze sv. Martina v Pontoise, vitrážové okno katedrály v Pontoise

řích, z nichž pro mnohé byly Walterovy nároky příliš přepjaté a oni neměli valné chuti se jim podřizovat. Dokonce se svého opata pokusili otrávit a později i utopit, aby se ho zbavili, a rebelovali proti němu otevřeně. Walter si byl problému vědom a vnímal ho jako své selhání, svou neschopnost udržet v klášteře řád a po-

rádek, za což bude jednou souzen. Proto v roce 1072 na svůj úřad rezignoval, Pontoise opustil a zakotvil ve slavném clunyském opatství, vzoru mnišského života pro všechny ostatní komunity, které v té době vedl sv. Hugo (viz *Světlo* 12/2021).

Zamýšlel zde zůstat až do konce svých pozemských dní, jenomže Walter miní, mniši z Pontoise mění, abychom parafrázovali známé úsloví. Ti Walterovi někdejší duchovní synové, kteří brali své mnišství vážně, a ne pouze jako pohodlné přežívání v klidném azylu stranou požadavků světa, nenechali útěk svého opata jen tak být, přišli mu na stopu a intervenovali u rouenského arcibiskupa Jana II. z Ivry, aby jej přinutil k návratu. Jan tak učinil a Walter musel chtít nechtě Cluny opustit a odejít zpět do Pontoise.

Byl zde však nadále jako na trní a po čase zvolil opět útěk. Tentokrát už nikoli do Cluny, ale do poustevnické samoty, v níž chtěl rozjímat o velikosti Boží. Začal s tím v jedné jeskyni poblíž kláštera, což ještě ostatní mnichy nechávalo v klidu, neviděli v tom nic zvláštního (pro ty vlažné šlo možná o další důkaz jeho podivínské přemrštěnosti), navíc byl opat stále v dosahu. Po krátkém čase však potají odešel do zhruba 250 km vzdálené poustevny sv. Kosmy a Damiána u Tours, kde si u místních brzy vydobyl pověst svatosti.

Leč ani zde mu nebylo dáno dožít v samotě a bez tíže opatské mitry na hlavě. Dohnala ho jeho proslulost. Poznal ho totiž jeden poutník, který si své zjištění nenechal pro sebe, zpravil o něm mnichy z Pontoise, kteří si pro svého opata opět přišli.

Walter se proto rozhodl k razantnímu kroku – vypravil se do Říma k samotnému Kristovu náměstkovu požádat ho, aby jej opatského závazku zprostil. Řehoř VII. o tom však nechtěl ani slyšet a pod pohrůžkou exkomunikace Walterovi nařídil, aby se vrátil do Pontoise a už nikdy jeho zdi neopouštěl v tom smyslu, že by prchl od svých povinností.

Walter poslechl. Při zpáteční cestě jako by ze sebe setřásl všechnu předchozí vr-

V sobotu 20. dubna 2024 se na vranovské pláži v restauraci Štika v 11 hodin uskuteční MŠE SVATÁ KE CTI SVATÉHO PETRA, PATRONA RYBÁŘŮ. Bude obětována za všechny rybáře a jejich rodiny, živé i zemřelé, a také jako prosba o tzv. „Petrův zdar“ v nadcházející rybářské sezóně.

tošivost a skrupulóznost. Vzorným mnišským životem žil již předtím a i opatství vedl více než svědomitě. Odteď však přidal ještě něco navíc. Hodil za hlavu veškeré obavy a s vědomím, že Řehořovými ústy promluvil Bůh, se z něj stal jedinečný otec duchovních synů, aniž by ustoupil od svých pevných zásad a požadavků.

Hájil své duchovní syny i opatství Pontoise přede všemi, hájil i církevní pravdy a papežská nařízení před nespokojenci. Na pařížském synodu v roce 1076 veřejně přečetl dekret Řehoře VII. odsuzující ženaté duchovní, což se setkalo s nevolí synodních biskupů – ti Waltera ztloukli, a dokonce uvěznil. Z temné kobky ho osvobodil jeden pravověrný prelát.

Neváhal se postavit ani samotnému Filipu I., když měl pocit, že jedná nespravedlivě. Na jiném pařížském synodu (v roce 1092) ho obvinil ze simonie a před celým shromážděním mu vmetl do tváře: „Není dovoleno darovat ani prodávat církevní úřady, když tím pohoršuješ okolí a bereš na sebe zodpovědnost za hříchy těch, kterým tyto úřady uděluješ.“ Za svůj postoj znovu putoval do kasemat. Na tomto místě je třeba zmínit, že ve své pokoře a mírnosti snášel veškerá pronásledování, ubližování a různé ústrky, jichž si za svého života zakusil více než dost, bez zášti, a svým nepřítelům opravdově odpouštěl.

V závěru svého života se Walter zasloužil o vybudování ženského benediktinského kláštera v Beaucourtu v diecézi Amiens, na jehož výstavbu dostal většinu prostředků od zbožných šlechticů, protože sám neměl z čeho stavět.

Zemřel 8. dubna 1095 v Pontoise. V roce 1153 proběhlo přenesení jeho ostatků pod záštitou rouenského arcibiskupa Huga z Amiensu, což se v té době rovnalo kanonizaci (za Francouzské revoluce byly, jak jinak, zničeny). Hugo tak učinil na základě zázraků, jež se děly u Walterova hrobu. Jednalo se o jeden z posledních případů tohoto typu kanonizace, než si papež Alexandr III. roku 1170 vyhradil prohlášení za svatého/svatou výlučně pro sebe a pro své nástupce.

Svatý Walter je považován za patrona vězňů a platná je jeho přimlva pro nespravedlivě uvězněné a pro ty, kteří čelí stresu spojenému s prací. Je též patronem vinařů, bývá vzýván při horečce, revmatismu a slepotě.

Z myšlenek sv. Izidora

Svatý Izidor ze Sevilly (†639) byl mladším bratrem arcibiskupa Leandera ze Sevilly, který jej po otcově smrti vychovával. Izidor měl všestranné zájmy, ale především měl vášnivou lásku ke knihám. Když musel krátce před rokem 600 převzít biskupský úřad, bylo to pro něho velké břímě. Usiloval především o důkladné vědecké vzdělání kněží. Sám byl velmi plodným spisovatelem a chtěl ve svých spisech shrnout encyklopedicky veškeré tehdejší vědění, aby je tak předal budoucím generacím. Především jeho kniha *Ety-mologie* (O původu věcí) byla ve středověku hojně opisována a vyhledávána. Byl pokládán za posledního západního církevního Otce.

Z jeho myšlenek citujeme:

Četba Písma svatého má pro nás dvojí užitek: obohacuje našeho ducha a přitahuje člověka od nicotnosti tohoto světa k Boží lásce.

* * *

Ten, kdo usiluje o své vzdělání, získá za svou správnou snahu odměnu z dobrého studia. Kdo však zanedbává nadání rozumu, které mu Bůh propůjčil, zaslouží si odsouzení, protože pohrdá propůjčeným darem a hřeší leností.

* * *

Nauka, která vstupuje sluchem bez milosti, nedojde do srdce. Mimo to, působí sice hluk, ale uvnitř nepřináší žádný užitek. Boží slovo, které vstupuje sluchem, proniká až do hloubi srdce, jestliže se milost Boží dotkne ducha, aby se stal pro ně vnímavým.

* * *

Přejeme-li si, abychom rozuměli tomu, co v Písmu svatém čteme, musíme pak, když jsme pochopili, uvádět ve skutek také to správné, co jsme poznali.

* * *

Pokrok v poznání je podmíněn tím, že čteme a pak rozjímáme. To, co neznáme, učíme se čtením, a to, co jsme se naučili, vštepujeme si do srdce rozvažováním.

* * *

Modlitba nás očisťuje, čtení nás vzdělává. Je dobré, když děláme jedno i druhé. Kdo chce být stále s Bohem, musí se mnoho modlit a mnoho číst. Když se modlíme, mluvíme k Bohu, když čteme, Bůh promlouvá k nám.

* * *

Mnozí lidé jsou nadaní a bystrí, ale zanedbávají četbu, a tak pohrdají tím, co by se mohli z četby naučit. Mnozí mají zálibu v poznání, ale brzdí je při tom nedostatek nadání. Ale jelikož pilně čtou, pochopí nakonec i to, co nadaní lenoši pro svou nedbalost nepoznali.

* * *

Biskupský úřad znamená práci, nikoliv poctu, a proto není biskupem ten, kdo nosí berlu, jen aby hrál divadlo, a nikoliv aby byl pro druhé užitečný. (...) Především musí usilovat o to, aby měl ten nejpřednější ze všech darů, a to je láska, bez níž je každá jiná ctnost lži. Ochranou svatosti je láska a pokora je oním místem, kde láska přebývá.

„Nebud' nevěřícím“ (Jan 20,27)

Největším neštěstím, jaké může potkat člověka, je ztráta víry v Kristovo zmrtvýchvstání, poněvadž vědomé a dobrovolné odmítnutí této pravdy, a život takový, jako by Bůh neexistoval, mají za následek ztrátu věčného života.

Pán Ježíš varuje: „Kdo uvěří a přijme křest, bude spasen; kdo však neuvěří, bude odsouzen.“ (Mk 16,16) V každém pokolení je hodně lidí, kteří tak jako apoštol Tomáš pochybují, nevěří a kladou si podmínky: „Dokud nevidím na jeho ruku stopy po hřebecích a dokud nevloším do nich svůj prst a svou ruku do rány v jeho boku, neuvěřím.“ (Jan 20,25)

Historická skutečnost

Dnešním nedůvěřujícím, hledajícím, pochybujícím a nevěřícím dává zmrtvýchvstalý Kristus zřetelná znamení vyzývající k víře ve zmrtvýchvstání a v jeho skutečnou přítomnost v Eucharistii a v dalších svátostech.

Mnoho lidí si neuvědomuje, že zmrtvýchvstání Krista je historickým faktem, plně doloženým, do detailů prozkoumaným a zanalyzovaným. Profesor Jacques Perret, vedoucí Katedry římských dějin na Sorbonně, historik mezinárodního renomé, uplatnil vědecká kritéria při bádání historických textů na scény popisující zmrtvýchvstání Krista v Novém zákoně. Výsledky svých zjištění publikoval v knize

s názvem *Ressuscité: approche historique* (Paříž 1984). Podle autora této publikace vědecká bádání jednoznačně ukazují, že evangelisté podávají historickou pravdu o zmrtvýchvstání Krista. Z historického úhlu pohledu není žádný důvod zpochybňovat fakt Ježíšova zmrtvýchvstání.

Každý poctivý badatel, který využívá kritéria nejnovější historické metody ve zkoumání biblických textů o Ježíšově zmrtvýchvstání, přichází k závěru, že ty podávají objektivní pravdu. Profesor J. Perret zdůrazňuje, že zpochybňování věrohodnosti textů Pisma svatého o Ježíšově zmrtvýchvstání není výsledkem vědeckých zkoumání, ale vyplývá z ideologických předpokladů a předsudků nebo také z obyčejné ignorace. Profesor Perret píše: „Kdyby nějaký historik věnující se době starověku použil ve svých bádáních metody, které používají někteří biblisté s tvrzením, že texty evangelií jsou nevěrohodné, tak by se takový historik stal předmětem šprýmů všech svých kolegů.“

Zmrtvýchvstalý Ježíš se zjevoval konkrétním lidem, v konkrétním místě i čase. Tvrzení, že evangelní texty jsou nevěrohodné proto, že je napsaly osoby věřící,

je absurdní. Profesor Perret zdůrazňuje, že sepsání jakékoliv historie by se stalo nemožným, kdybychom museli odmítnout všechny autory, kteří byli jakýmkoliv způsobem angažováni vlastním zaznamenáním události. Jacques Perret tvrdí, že setkání se Zmrtvýchvstalým v Novém zákoně jsou vylíčena jako události, které svědkové dosvědčují svými smysly a které je dovedly k víře ve zmrtvýchvstání Krista, ale žádným způsobem nejsou plodem jejich víry.

Setkání se Zmrtvýchvstalým

Když třetího dne po Ježíšově smrti, zničení zármutkem a strachem, apoštolové uslyšeli od žen, že Kristus vstal z mrtvých, „připadala jim ta slova jako blouznění a nevěřili jim“ (Lk 24,11). Teprve až se jim Ježíš sám zjevil, nabyli jistoty, že on skutečně vstal z mrtvých a žije. Nejstarší biblický odkaz nám říká, že se Zmrtvýchvstalý „ukázal Petrovi, a potom Dvanácti. Poté se ukázal více než pěti stům bratřím najednou.“ (1 Kor 15,5-6) Viděli ho, rozmlouvali s ním, mohli se ho dotknout, jíst s ním pokrm (srov. Lk 24,37-43). Rozpoznali jeho hlas, rysy tváře, ruce i bok – spolu se stopami ran (srov. Jan 20,27). Byli si jisti, že Ježíš vstal z mrtvých a žije v tomtéž těle, které bylo uloženo do hrobu, ale které již nepodléhá fyzickým omezením. Apoštol Tomáš zpočátku neuvěřil, že Ježíš vstal z mrtvých. Teprve osobní setkání s Kristem zbořilo úplně zeď jeho nevěry. Ježíš mu řekl: „Polož svůj prst sem, pohleď na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuj a věř!“ (Jan 20,27) Zmrtvýchvstalého Krista spatřil také Pavel z Tarsu, pronásledovatel křesťanů, který se díky tomuto setkání obrátil a stal se apoštolem pohanů (srov. Sk 9,1-19). Setkání se Zmrtvýchvstalým úplně proměnila jeho apoštolů a učedníky. Zbavila je strachu a dala jim tak velkou vnitřní sílu a odvalu, že kromě sv. Jana všichni zahynuli mučednickou smrtí, hlásající radostnou pravdu, že Ježíš Kristus zemřel a vstal z mrtvých, čímž dal poslední důkaz toho, že je Bohem.

Tak tedy pravda o zmrtvýchvstání Krista zrodila křesťanství s jeho nezníčitelnou životností, nadšením a radostí ze života – a to i v situaci, kdy se z čistě lidského úhlu pohledu zdálo, že smrt na kříži byl Ježíšův poslední pád.

Caravaggio (1571-1610): *Nevěřící Tomáš*

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Argumenty lidí zápasících s vírou ve zmrtvýchvstání jsou pořád stejné. To nejsou nějaké nové teorie, zformulované v důsledku provádění poctivých vědeckých výzkumů, ale jen neopodstatněné pomluvy z počátků křesťanství, které se zrodily v hlavách lidí nenávidějících křesťany a které jsou opakovány rovněž dnes v pseudovědecké formě.

Lidé upřímně hledající pravdu, nepředpokládají, bez ideologických předpokladů, objevují, že Ježíšovo zmrtvýchvstání je objektivní událost, která se stala v konkrétním místě a čase. Tak tomu bylo např. u Jima Warnera Wallaceho, vyšetřujícího detektiva a zároveň bojovného ateisty. Po provedení detailního výzkumu v biblických textech a v historických pramenech v záležitostech Kristova života, smrti a zmrtvýchvstání Wallace uvěřil, že Ježíš skutečně vstal z mrtvých a že je Bohem. Otevřeně to publikoval v knize brzy nato vydané s titulem *Věc křesťanství - obnovené svědectví*.

Věrohodnost evangelijních líčení

Podle učenců zabývajících se zkoumáním Bible, mj. Jeana Carmignaca, Johna A. T. Robinsona, Clauda Tremontanta a Paola Sacchiho všechno ukazuje na to, že synoptická evangelia (sv. Matouše, sv. Lukáše a sv. Marka) byla sepsána v jazyku aramejském nebo hebrejském, když ještě křesťanství zůstávalo v hranicích Izraele. Poslední redakce synoptických evangelií tedy byla provedena nějakou dobu po otřesných událostech mučení, smrti a zmrtvýchvstání Krista. Evangelijní zápisy jsou v nejvyšším stupni věrohodné; podávají stejně tak historická fakta, jakož i poselství o spáse. Když se křesťanství začalo šířit v okruhu Středoziemního moře, tehdy ta evangelia byla z nutnosti přeložena do řeckého jazyka. Máme tedy texty evangelijní, které pocházejí přibližně z roku 50. Pater prof. José O'Callaghan objevil, že kousek papýru z jeskyně v Kumránu (zapečetěné před rokem 68) obsahuje několik slov z evangelia sv. Marka. Je to dodatečné archeologické potvrzení toho, že poselství o Ježíšově zmrtvýchvstání bylo veřejně hlášáno s velikým nadšením, s radostí i s odvahou v Jeruzalémě i v celém Izraeli hned po smrti a Ježíšově zmrtvýchvstání. V té době ještě vlád-

miluje Otce, miluje i toho, komu on dal život. Podle toho můžeme poznat, že milujeme Boží děti: když milujeme Boha a plníme jeho přikázání. Jeho přikázání nejsou těžká, protože každý, kdo je narozen z Boha, vítězí nad světem. A to je vítězství, které přemohlo svět: naše víra. Kdo vítězí nad světem, ne-li ten, kdo věří, že Ježíš je Syn Boží? Ježíš Kristus je ten, který přišel skrze vodu a krev; nejen skrze vodu, ale skrze vodu a krev. A to dosvědčuje Duch, protože Duch je pravda.

Evangelium - Jan 20,19-31

Když byl večer prvního dne v týdnu, přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židy měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se. Znovu jim řekl: „Pokoj vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha Svatého. Komu hříchy odpustíte, tomu jsou

odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“ Tomáš, jeden ze Dvanácti, zvaný Blíženec, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostatní učedníci mu říkali: „Viděli jsme Pána.“ On jim však odpověděl: „Dokud nevidím na jeho ruku jizvy po hřebech a nevlořím svůj prst na místo hřebů a nevlořím svou ruku do jeho boku, neuvěřím.“ Za týden byli jeho učedníci zase uvnitř a Tomáš s nimi. Ježíš přišel zavřenými dveřmi, stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Potom vyzval Tomáše: „Vlož sem prst a podívej se na mé ruce, vztáhni ruku a vlož ji do mého boku; a nebuď nevěřící, ale věřící.“ Tomáš mu odpověděl: „Pán můj a Bůh můj!“ Ježíš mu řekl: „Protože jsi mě uviděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kdo neviděli, a přesto uvěřili.“ Ježíš vykonal před svými učedníky ještě mnoho jiných zázraků, ale o těch v této knize není řeč. Tyto však jsem zaznamenal, abyste věřili, že Ježíš je Mesiáš, Syn Boží, a s vírou abyste měli život v jeho jménu.

li ti, kteří bezprostředně dovedli Ježíše k ukřižování - čili římský prokurátor Judeje Pilát Pontský, sanhedrin a nejvyšší kněz Josef Kaifáš a jeho tchán Ananiáš.

Ježíš byl odsouzen na smrt, protože tvrdil, že je Bohem (srov. Mt 26,65-66). Za stejné rouhání proti sanhedrinu bylo považováno hlásání, že Ježíš vstal z mrtvých. Právě z tohoto důvodu Štěpán, první křesťanský mučedník, byl ukamenován, a později mučednickou smrtí zemřel apoštol Jakub a další apoštolové. Kdyby ale zmrtvýchvstání nebylo objektivním faktem, sanhedrin a římská vláda by mohly zcela prostým způsobem zesměšnit vyhlášení pravdy o Ježíšově zmrtvýchvstání, ukazující jeho pozůstatky, ale protože Ježíšův hrob byl prázdný, nemohli nic takového udělat.

Víra ve zmrtvýchvstání a božství Ježíše Krista se zrodila jenom proto, že se Zmrtvýchvstalý ukazoval a dával se poznat, že žije.

V evangeliích není žádné fantazírování, ale je tam výlučně jenom podávání zpráv o skutečných faktech. Autoři Nového zákona způsobem neobvykle objektivním, shodným s pravdou, líčí události spojené s Ježíšovým zmrtvýchvstáním. Popisy se navzájem doplňují.

Společenství katolické církve začalo existovat zároveň s hlásáním poselství o zmrtvýchvstání Krista: „Tohoto Ježíše Bůh vzkřísil a my všichni to můžeme dosvědčit.“ (Sk 2,32) Hlásání tohoto radostného poselství je nejvýznamnějším posláním církve. Zmrtvýchvstání Krista představuje potvrzení faktu, že on je skutečným Bohem, který se stal opravdovým člověkem, že zemřel a vstal z mrtvých pro nás a naši spásu.

Zmrtvýchvstalý Kristus je trvale přítomný v církvi, aby nás osvobozoval ze satanova otroctví, aby nám odpouštěl všechny hříchy ve svátosti pokání a aby nám dával život věčný, antidotum na smrt.

Trvalá přítomnost zmrtvýchvstalého Ježíše ve společenství církve je největším pokladem, jaký máme. Zmrtvýchvstalý Pán nás pouze tehdy bude osvobozovat z otroctví hříchu a satana a bude léčit všechna naše zranění, když s důvěrou dítěte budeme setrvávat v modlitbě v jeho přítomnosti a přijímat jeho milosrdenství ve svátostech pokání a Eucharistie. Tehdy se budeme podílet na jeho vítězství nad smrtí, peklem i satanem a zažívat radost zmrtvýchvstání.

*Z Milujcie się! 2/2021 přeložila -vv-
(Redakčně upraveno)*

Zvěstování Páně

K dějinám svátku

Žádná doba není příhodnější k oslavě vtělení Ježíše Krista než jaro. Tak jako na jaře všechno znovu ožije, i my ožijeme, když se náš Vykupitel stane člověkem. Ale vlastním důvodem, proč se svátek Zvěstování Páně slaví 25. března⁽¹⁾, tedy na jaře, je jiný. Římská církev slaví své svátky s oblibou podle měřítek, která jsou obsažena v Písmu svatém. Proto se slaví Zvěstování Páně devět měsíců před svátkem Narození Páně. Děje se tak na základě zprávy Lukášova evangelia, podle které přišel k Panně Marii archanděl Gabriel, přinesl jí poselství a zeptal se jí, zda se chce stát Matkou Boží. Svým souhlasem vstoupila Maria do dějin spásy a stala se Matkou Vykupitele.

Za kristologických sporů potvrdil koncil v Efezu roku 431 tzv. hypostatickou unii, tj. spojení božské a lidské přirozenosti v osobě Ježíše Krista, a to znamená, že Panně Marii byl přiznán titul Bohorodička. Od 5. století se pak na Východě slaví svátek Zvěstování Bohorodičky, který přešel i do Říma v 7. století pod názvem „Zvěstování Páně“ nebo také „Zvěstování Panny Marie“. Dva tituly ukazují, že podobně jako v případě Hromnic jde vlastně o „dvojsvátek“, na kterém se podílejí jak Syn, tak Matka.

K teologii svátku – od Evy k Ave

Stojí tu proti sobě dvě rozhodující hodiny dějin spásy: pád, kterým jsme byli vrženi daleko od Boha, a zvěstování Páně, kterým začíná naše vykoupění. Tato souvislost dědičného hříchu a vykoupění vede k malé slovní hříčce, při které jméno EVA čteno pozpátku zní AVE, což je latinsky vyjádřené první slovo andělova pozdravu Panně Marii. Také hymnus „Zdravas, hvězdo mořská“ poukazuje na tuto souvislost, když zpívá o „změně jména Evy“.

Pád lidí byl dílem anděla temnoty. *Příšiel z hlubin*, vylezl na strom poznání a zahájil svůj dialog lži, ve kterém se ptá: „Proč vám Bůh zakázal jíst ovoce z tohoto stromu?“ Nakonec uzavřel svou podvodnou řeč sdělením: „V žádném případě nezemřete, naopak, budete jako Bůh.“ Eva, zvědavá a sebejistá, puzena přáním být ja-

ko Bůh, podlehla andělu temnoty a jedla ze stromu. Pak se jí otevřely oči a poznala svou ubohost.

Gabriel, anděl světla, *přichází shůry* s nejuctivějším pozdravem. Vstupuje tak, jak říká jeho jméno – *Muž Boží* – k Panně Marii, aby jí předal božské poselství a požádal ji o její rozhodnutí. Maria, polekána a nejistá, ale především pokorná a oddaná Bohu, otevírá se Boží vůli. Nemůže to pochopit, ale nechce panovat, chce s láskou sloužit, proto odpovídá: „Hle, jsem služebnice Páně, ať se mi stane podle tvého slova.“ Proti Evině pýše a sebevědomí stojí Mariina pokora a oddanost Bohu. Teprve Maria způsobila to, čeho chtěla Eva dosáhnout – že člověk se stal podobný Bohu – nikoliv však vlastní mocí, ale cestou vykoupění a následování Krista.

Zvěstování v chrámě a v Nazaretě

Druhé srovnání, které nám nabízí Lukášovo evangelium, je zvěstování v chrámě a zvěstování Páně. První zvěstování patří celé do Starého zákona, odehrává se v jeruzalémském chrámě a Bůh zde ukazuje svou svrchovanou moc. Hospodinův anděl se zjevuje Zachariášovi, který zde koná službu v době večerní modlitby, a oznamuje mu Hospodinův příkaz.

Anděl oznámil narození posledního starozákonního proroka a sdělil Zachariášovi, že jeho syn dostane jméno Jan, tzn. „Bůh je milostivý“. Zachariáš stojí před kouřovým oltářem, aby položil na rozpálené kameny víno. V modlitbě se dívá ke svatyni, k Božimu příbytku, jehož opona je odhalena. Zachariášovi se dostává jako knězi Starého zákona velkého vidění: I Nový

Fra Angelico (1395–1455): Zvěstování

zákona potvrzuje, že Zachariáš a Alžběta jsou spravedliví manželé: *oba žili tak, jak je před Bohem spravedlivé* (srov. Lk 1,6). Přáli si mít dítě a chtěli by Mesiáší nabídnout všechno, ale Bůh je k tomu nevyvolil. Naopak, Zachariáš pocítí Boží moc, protože pochyboval.

Zcela jiný průběh má druhé zvěstování. Anděl se nezjevuje v hlavním městě, ale v Nazaretě, bezvýznamném místě (srov. Jan 1,46), v krajině, obývané převážně pohany, takže jím pravověrní židé pohrdají. Mohli bychom říci, že je to anděl Nového zákona. Zdraví Marii s nejvyšší úctou, oslovuje ji a čeká od ní odpověď. Nemá pro ni žádné příkazy, protože Maria stojí nad ním, jak to sám vyjádřil v titulu *milostiplná*. Maria je královského původu, pochází z rodu Davidova, ale královský rod zchudl. Její důstojnost a vznešenost má svůj základ jedině v její pokoře a Boží bázni, jak to vyjadřuje ve své odpovědi: „Hle, jsem služebnice Páně, ať se mi stane podle tvého slova.“ Bůh si vyvolil to, co bylo malé a zdánlivě bezvýznamné, aby zahanbil to, co je silné (srov. 1 Kor 1,27). Bůh pozvedl Marii do stavu milosti a vyvolil si ji. Svým mateřstvím má přispět k tomu, aby všichni lidé mohli získat milost nového života. Oznamuje dobu, kdy se již nebudou konat modlitby v Jeruzalémě, ale v duchu a v pravdě. Maria je předobrazem této nové pobožnosti, ona je novým chrámem, který přijímá Syna, a tím přináší spásu. Tímto svátkem Zvěstování staré končí, nové začíná.

Víra a ochota k sebezasvěcení o svátku Zvěstování

Křesťanská víra je ze své podstaty aktem úplné důvěry k Bohu, který nás volá a vyzývá k lásce. Bůh nás svou milostí předchází i provází. Boží náklonnost k lidem nám ukazuje již Starý zákon především v životě Abrahámově, kterého nazýváme otcem víry, protože správně chápal Boží volání a odpovídal na ně úplným sebeodevzdáním, když např. byl ochoten obětovat svého Syna. V hlasech proroků nacházíme výzvu a Boží náklonnost zaznívat často i ve formě výčitek. Vrcholu dosahuje láskyplné Boží přiblížení ve Zvěstování Páně. Otec, Syn i Duch Svatý se sklánějí ve své lásce k Marii a druhá božská Osoba přijímá od ní lidskou přirozenost, aby dala Boží lásce k lidem koneč-

nou podobu. Jedna legenda vypráví, že se v poradě tří božských Osob a čtyř ctností (pravdy, spravedlnosti, milosrdenství a pokoje) druhá božská Osoba nabídla za oběť vykoupění a byla zbylými dvěma poslána na zem, protože jedině sám Bůh mohl odčinit urážku, kterou způsobily lidské hříchy, a smířit tak lidi s Bohem. V pozdním zobrazení Zvěstování Páně, např. v norimberském chrámu, předává anděl Panně Marii zapečetěnou zprávu plánu spásy.

Ve Zvěstování dosáhla náklonnost Boží k lidem svého vrcholu. Nyní je řada na člověku, aby odpověděl na Boží nabídku. Kristus tak činí nejdříve u své Matky jako naší zástupkyně. V listu k Židům (10,7) je tato ochota Ježíšova stát se člověkem vyjádřena takto: „Dal jsi mi tělo, hle, přicházím, abych splnil tvou vůli.“ Proti sebeodevzdání Ježíšovu stojí Mariino Fiat: „Ať se mi stane podle tvého slova,“ které Maria vyslovila. Zaujal nás především souzvuk mezi Mariinými slovy a prvními slovy, která po svém příchodu na svět pro nás Ježíš řekl (srov. Lk 2,49). Právě v dnešním svátku je úplné odevzdání se člověka Bohu plně zdůvodněno skrze Ježíše a Marii, a dostává tak trvalou životodárnou sílu.

Zatímco jiní lidé v zajetí dědičné viny přijímají Boží přiblížení s odstupem a musí být osvobozeni teprve skrze smrt na kříži, setkává Bůh v Marii člověka, který bez zábran a bez výhrad obětuje sám sebe Božímu dílu a Boží lásce, jak to vyjadřuje Mariino Fiat.

Svátek Zvěstování - impuls k láskyplnému setkání s Bohem v mystice

Vycházíme-li z Vtělení, je možno problém mystiky shrnout do otázky: Jak se může Kristus narodit ve mně? Svátý Ludvík Maria Grignon z Montfortu dává odpověď, když Ježíšovo zvěstování a narození dává do přímé souvislosti s námi: „Když Duch Svátý nalézá Marii v některé duši, spěchá tam, vstupuje plně do této duše a sděluje se jí v plnosti, aby se Kristus mohl v této duši narodit.“ Prvním úkolem zbožného člověka je tedy osvojit si Mariina ducha, aby v něm mohl působit Duch Svátý. Mnoha mystikům, především francouzské školy, jako jsou Bérulle nebo Olivier, dává svátek Zvěstování důležitý klíč k mystickým božským zkušenostem a k meditativním prožitkům a modlitbám:

Zvěstování Páně: Vtělení Božího Syna otevírá mystikovi pohled na nekonečnou Boží lásku k lidem a vyzývá ho k přiměřené odpovědi. Mystika ve své podstatě není nic jiného než praktikovaná láska k Bohu, mystika je sebeodevzdání Bohu, který si nás zamiloval jako první.

Mariino božské mateřství: Nejkrásnějším obrazem Boží lásky pro srdce, které se zcela otevírá Bohu a zapomíná přítom na sebe, je Maria. Ona svým odevzdáním si nepočíná jako Eva, která zvolila záhubu, nýbrž se jí dostává nejvyšší pocty, jak zpívá ve svém Magnificat. Jako Matka přijímá svého Syna a provází ho láskyplně po celý jeho život. Kdo se chce naučit křesťanské lásce k Bohu, musí se dívat na Marii.

Ježíšovo spočinutí v Marii: Třetí myšlenka, která zaujala francouzské mystiky, je Boží spočinutí v Mariině lůně a dokonalá láskyplná výměna mezi Dítětem a Matkou.

Eucharistie: V Eucharistii se děje vlastně totéž, co při Zvěstování v Nazaretě. Jako Maria přijala Krista s vírou, tak on se sděluje nám, jestliže se mu s vírou otevíráme a přijímáme jej pod svátostnými způsoby. Při Zvěstování i při proměňování se děje zázrak vtělení Syna Božího skrze Ducha Svátého. Přítomnost Krista ve způsobech chleba a vína představuje rozšíření a naplnění vtělení, které se uskutečňuje z lásky.

Utrpení: Mariin souhlas při Zvěstování byl zcela bezpodmínečný a vztahoval se na všechno, co Otec rozhodl o Synovi, a tím také o Marii. Maria řekla již v Nazaretu své bezvýhradně „ano“ ke křížové cestě a smrti svého Syna a ke všemu, co musel na sebe vzít jako Vykupitel.

Je pro nás velkým darem, že tyto vznešené skutečnosti si můžeme denně připomínat, když se modlíme ráno, v poledne a večer modlitbu Anděl Páně.

Z archivu Světla

Poznámky:

⁽¹⁾ Letos byl přesunut na pondělí 8. dubna, protože 25. března připadlo na pondělí Svátého týdne. [pozn. red.]

Mariino zvěstování

Sv. Cyril Jeruzalémský (5. stol.)

Buď pozdravena,
Maria, Matko Boží.
Buď pozdravena,
drahocenný Poklade stvoření.

Buď pozdravena,
ty neuhasitelné Světlo.
Buď pozdravena,
Koruno panenství.

Buď pozdravena,
Boží Příbytku,
nezrušitelná Svatyně,
Dome toho, kterého nemůže
pojmout žádný prostor.

Buď pozdravena, Svatá!
Do svého panenského lůna
jsi přijala toho,
který je nesmírný.

Buď pozdravena,
neboť z tebe vzešel ten,
který zvítězil nad smrtí,
který smířil naše viny.

Z tebe nám vzešlo Světlo,
které nahradilo noc
a stíny smrti.

Buď pozdravena,
neboť skrze tebe je
Trojjediný Bůh vyzván a uctíván
na celém okrsku zemském.

Kdo tě může dostatečně
chválit a velebit?
Tebe, Matko a Panno!

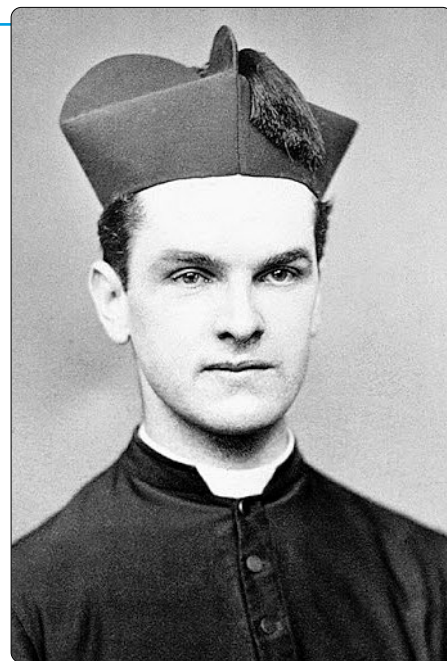
Je to náš zázrak!

Je zajímavé, že uznané zázraky potřebné k blahorečení či svatořečení se často stanou na dětech, dokonce ještě nenarozených. Určitě proto, že za ty nejmenší, co jsou v nouzi, se zvláště intenzivně modlíme, ale také z toho důvodu, že Boží miláčkové mají zřejmě přednost, když je třeba ukázat světu nového světce. Tak to bylo i v případě malého Michaela Schachla z Tennessee v USA. Michaelův otec Daniel byl již téměř deset let členem a zaměstnancem společenství tzv. Kolumbových rytířů, jednoho z největších katolických laických sdružení v Americe, jehož zakladatelem byl americký kněz irského původu, tehdy ještě ctihodný Michael J. McGivney (1852–1890). Rodina Schachleových, která měla hodně dětí, se na něj často obracela v modlitbách a měla radost z jeho pomoci, ale to, co se mělo stát v roce 2015, si nikdo z nich ani jen ve snu nedokázal představit.

Všechno se začalo na Silvestra roku 2014, když maminka Michelle čekala třinácté dítě a na ultrazvuku diagnostikovali děťátku Downův syndrom. Pro hluboce věřící rodiče to však v žádném případě nebyl šok, spíše naopak, vděčný Daniel své manželce řekl: „Jaké je to požehnaní pro naše děti, že budou moci vyrůstat v blízkosti někoho takového.“ Další testy

však odhalily, že malý chlapeček trpí rovněž vzácným, mimořádně nebezpečným onemocněním hydrups fetalis, při němž se v oblasti životně důležitých orgánů hromadí abnormálně obrovské množství tekutiny. Ředitel kliniky rizikového porodnictví při univerzitě v Nashvillu rodičům vysvětlil, že za třicet let své profesionální praxe se ještě nikdy nesetkal s tím, že takové dítě přežije, a proto jim důrazně doporučil potrat jako „rozumné a bezpečné řešení“. To však pro rodiče nepřicházelo v úvahu.

Statečná matka si na to dobře vzpomíná: „V ten den... jsem si klekla a řekla Bohu: »Jestli ho necháš zemřít, budu tě, Pane, stále milovat, ale chvíli potrvá, než ti odpustím.«“ Otec Daniel zase slíbil Michaelovi McGivneyovi v úpěnlivé prosbě za svého syna, jemuž chtěli dát jméno Benedikt: „Otče McGivneyi, pokud budeš za něho orodovat... dám mu jméno po tobě.“ Okamžitě byl zahájen modlitební řetěz, výslovně o přimluvu otce McGivneye za uzdravení smrtelně nemocného nenarozeného děťátka; manželé podnikli také krátkou pouť do Fatimy. Dobře si uvědomovali, že prosí o zázrak a že ten – pokud by se stal – by mohl být zázrakem potřebným pro McGivneyovo blahorečení. Michelle se zajímala pou-

Otec Michael J. McGivney, kněz irského původu, v roce 1882 založil Řád Kolumbových rytířů s cílem posílit víru katolických přistěhovalců v USA a k podpoře jejich rodin.

ze o jedno: „Chtěla jsem jen, aby malý Ben žil.“

Po návratu domů při dalším ultrazvukovém vyšetření začala lékařka matce Michelle vysvětlovat, co se bude dít, když se dítě narodí, a zeptala se, jak se bude jmenovat. Ultrazvuk totiž potvrzoval, že se dítě narodí s Downovým syndromem, ale bez jakýchkoliv jiných závažných onemocnění. Lékařka si neuvědomila, že pacientkou je žena s diagnózou hydrupsu plodu! Michelle byla ohromena: „Paní doktorko, na této klinice mi řekli, že není žádná naděje!“ V bouři emocí, když jí bylo stále jasnější, že její dítě je uzdraveno, Michelle se slzami v očích řekla: „Jmenuje se Michael.“

Malý Michael Schachle se narodil 15. května 2015 – sedm týdnů před termínem, přesně v den založení první místní rady Kolumbových rytířů. Narodil se v rodině jako nejmladší ze třinácti dětí – a jeho přimluvce McGivney byl ve své rodině zase nejstarším ze třinácti dětí. Všechny zázračné okolnosti nezůstaly bez následků. Neurolog v diecézní vyšetřovací komisi, která brzy podrobně prozkoumala nevysvětlitelné uzdravení, svědčil o „proměně“, již prošlo více než 20 lékařů, kteří se věnovali Michaelovi a jeho matce. Michaelův zázrak „nebyl pouhou výzvou pro jejich intelekt, ale způsobil něco mnohem většího: změnil jejich srdce“.

Poté, co papež František v květnu roku 2020 uznal zázrak, byl otec Michael J. McGivney 31. října 2020 v Hartfordu ve státu Connecticut blahorečen. Při mši svaté pětiletý Mikey Schachle v doprovodu své rodiny odevzdal celebrujícímu kardinálu Josephu Tobinovi relikvii svého přimluvce.

Arcibiskup Josef Nuzík bude 13. dubna 2024 uveden do úřadu

Ano, někteří z lékařů, kteří Schachleovým radili, aby šli na potrat, si poopravili svůj pohled na hodnotu života, kterou tak lehkověrně a nesprávně posoudili. Někteří se možná diví, proč Bůh nevyléčil malého Michaela i z Downova syndromu. Schachleovi jsou však příkladem toho, že Bůh přesně ví, komu takovýto poklad může svěřit. Dětská lékařka jen potvrzuje, že Michael „přišel do správné rodiny“, do vděčného, otevřeného a nesmírně milujícího „hnízda“. Michaelův bratr Nathan je přesvědčen: „Michael naši rodinu určitě změnil k lepšímu. Na-

**Mikey (Michael) u sochy svého
blahoslaveného přímluvce**

učil nás, jak milovat někoho, kdo si lásku nemusí zasloužit... naučil nás, jak pomáhat lidem, kteří jsou bezmocní; prostě přinesl do naší rodiny mnoho radosti.“ Rovněž otec Daniel ubezpečuje, že Michael „je jedno z nejmilejších dětí, jaké jsem kdy viděl... díky němu se každý cítí milovaný.“

*Z Vítězstvo Srdca 153/2023
přeložil a upravil -dd-*

Do ústraní kontemplativního kláštera se v sobotu 9. března 2024 vydal nedávno jmenovaný olomoucký arcibiskup Josef Nuzík. Navštívil totiž konvent klarišek ve Šternberku a sestry požádal, aby jeho službu olomoucké arcidiecézi provázely svou modlitbou.

S prosbou o modlitbu za požehnání pro svou službu, do které ho papež František jmenoval 9. února 2024, přijel arcibiskup Josef Nuzík do kláštera sester klarisek ve Šternberku. „*Sestry žijí v tichu a ústraní, aby chválily Boha a prosily za potřeby jeho církve. Požádal jsem je proto, aby mě v modlitbách provázely při službě olomoucké arcidiecézi,*“ uvedl s přesvědčením, že skutečná služba věřícím se musí opírat právě o modlitbu. „*Své působení pro dobro věřících olomoucké arcidiecéze předkládám Bohu v modlitbě každý den. Pomáhá mi ale vědomí, že nejsem sám, kdo se za budoucnost arcidiecéze modlí, a duchovní podpory sester klarisek si velmi cením,*“ dodal.

Součástí podvečerního programu bylo asi hodinové setkání se sestrami. Poté následovala mše svatá a modlitba nešpor se členy sekulárního řádu sv. Františka, kterou společně s arcibiskupem Nuzíkem koncebroval také františkánský ministr pro sekulární řády P. Pavel Uhřík OFMCap. „*Také františkánští terciáři mi stejně jako sestry slíbili modlitební podporu, za kterou jsem moc vděčný,*“ dodal nový olomoucký arcibiskup.

Mše svatá v olomoucké katedrále sv. Václava, při níž bude Mons. Josef Nuzík uveden do úřadu 15. arcibiskupa olomouckého, bude v sobotu 13. dubna 2024 v 10 hodin.

Odpoledne od 14 hodin budou mít všichni lidé možnost pozdravit se s novým olomouckým arcibiskupem v prostoru vedle katedrály. Souběžně se v kostele Panny Marie Sněžné uskuteční modlitba chval a od 15 hodin adorace se svátostným požehnáním. Program pak v 16 hodin uzavře varhanní koncert v kostele sv. Mořice.

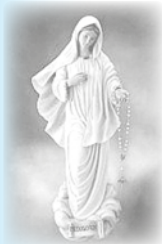
Podrobné pokyny k účasti na slavnostní události včetně informací o dopravě aj. jsou postupně zveřejňovány na webové stránce ado.cz/inaugurace.

„*Těším se na setkání s vámi všemi,*“ zve všechny arcibiskup Josef Nuzík a dodává: „*Věřím, že společná modlitba a radost ze setkání budou pro nás všechny posilou pro další život s Bohem a církví v naší arcidiecézi. Už nyní vám také děkuji za vaši podporu v modlitbě.*“

*Zdroj: Arcibiskupství olomoucké
(Redakčně upraveno)*

Výroční zjevení Královny míru Mirjaně Dragičević-Soldo:

Vizionářka Mirjana Dragičević-Soldo měla každodenní zjevení od 24. června 1981 do 25. prosince 1982. Při posledním každodenním zjevení jí Panna Maria svěřila desáté tajemství a řekla, že se jí bude zjevovat jednou ročně, a to 18. března. Tak tomu bylo během všech uplynulých let. Tentokrát zjevení začalo v 13.23 a trvalo do 13.27 hodin. Mirjana po zjevení sdělila toto poselství:

„*Drahé děti, z milosrdné Boží lásky jsem s vámi. A proto vás jako Matka zvu, abyste věřily v lásku. V lásku, která je společenstvím s mým Synem. Láskou pomáháte druhým, aby otevřeli své srdce, aby poznali mého Syna a aby si ho zamilovali. Děti moje, láska způsobuje, že můj Syn svou milostí osvětluje vaše srdce, rostete ve vás a daruje vám pokoj. Děti moje, jestliže žijete lásku, jestliže žijete mého Syna, budete mít pokoj a budete šťastní. V lásce je vítězství. Děkuji vám.*“

Medžugorje, 18. března 2024

Zamilovanost je tajemství

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

strhující zkušeností v lidských životech. Člověk se zamiluje do druhého, zamilovanost přichází a je jednou z nejpřekvapivějších životních skutečností. Týká se jí značná část písniček, které slyšíme v rádiu: planoucí lásky, ustavičně hledané a nikdy nedosažené lásky, lásky obtěžkané radostí či trýznivé až k slzám.

Pokud zamilovanost nezhyzdí neřest, je jedním z nejčistších citů. Zamilovaný člověk je štědrý, těší jej obdarovávat, píše dopisy a básně. Přestane myslet sám na sebe, aby se plně věnoval druhému, a to je krásné. A když se někoho zamilovaného zeptáte, z jakého důvodu miluje, nenajde na to odpověď. Z mnoha ohledů je totiž jeho láska bezdůvodná a bezpodmínečná. Mějme strpení, je-li tato natolik mocná láska také trochu naivní. Zamilovaný člověk doopravdy nezná tvář druhého člověka, tíhne k jeho idealizaci, je připraven zavázat se sliby, jejichž závažnost ihned nedokáže postřehnout. Tato „zahradá“, kde se množí divy, nicméně není ukryta před zlem. Poskvřňuje ji démon chlípnosti. Tato neřest je výjimečně odporná, a to přinejmenším ze dvou důvodů.

Především kvůli tomu, že pustoší vztahy mezi lidmi. Jestliže tuto skutečnost chceme doložit, bohužel nám k tomu postačí každodenní zpravodajství. Kolik vztahů, které začaly tím nejlepším možným způsobem, se posléze změnilo v toxické, majetnické vazby, postrádající účtu a smysl pro správné meze? Jsou to lásky, ve kterých chyběla čistota – ctnost, kterou nelze zaměňovat se sexuální zdrženlivostí. Čistota je něco více než sexuální zdrženlivost, je to vůle nikdy nevlastnit druhého člověka. Milovat znamená respektovat druhého, usilovat o jeho štěstí, pěstovat empatii s jeho citěním, projevit ochotu k poznávání těla, psychiky a duše, které nejsou naše a které je nutno kontemplovat vzhledem ke kráse, již jsou nositeli. Toto znamená milovat, a milovat je krásné. Chlípnost se ovšem tomu všemu vysmívá – chlípnost plení, kořistnický loupí, co nejrychleji spotřebovává, nechce naslouchat druhému, ale jen vlastním žádostem a požitkům. Chlípnost považuje za nudné jakékoli dvoření, nevyhledává ono spojení rozumu, impulsu a citu, které by napomohlo k moudrému

žití. Chlípník se vydává jen zkratkami – nechápe, že cestou lásky se máme ubírat pomalu a že tato trpělivost, aniž by byla synonymem nudy, vnáší štěstí do našich milostných vztahů.

Chlípnost je však nebezpečnou neřestí ještě z jednoho dalšího důvodu. Vprostřed všech lidských rozkoší zaznívá sexualita mocným hlasem, zapojuje všechny smysly, přebývá jak v těle, tak v psyché, a to je krásné. Pokud se nicméně trpělivě neukázní a není vepsána do vztahu, do přiběhu, kde ji dva jedinci proměňují v milostný tanec, stávají se z ní okovy obírající člověka o svobodu. Pohlavní rozkoš, která je Božím darem, je podkopávána pornografií: uspokojením mimo vztah, které může vést k formám závislosti. Musíme hájit lásku – lásku srdce, mysli, těla, čistou lásku, v níž se jeden daruje druhému. V tom spočívá krása sexuálního vztahu.

Zvítězit v boji proti chlípnosti, proti „zpředmětnění“ druhého člověka, může být celoživotním úkolem. Avšak cena, která se získává v tomto zápase, je ze všech nejdůležitější, neboť se jedná o uchování oné krásy, již Bůh vepsal do svého stvoření, když měl na mysli lásku mezi mužem a ženou, která není vzájemným využíváním, nýbrž milováním. Tato krása nás přivádí k víře, že vybudování trvalého vztahu je lepší než lovit dobrodružství jako mnozí don Juanové. Pěstovat něhu je lepší než se podrobit démonu majetnictví, protože pravá láska nevlastní, ale dává, sloužit je lepší než dobývat. Život je totiž smutný a osamělý, když v něm není láska.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html
(Redakčně upraveno)

Mariánské společenství Večeřadla Křenovice u Kojetína Vás co nejsrdečněji zve na **NOČNÍ EUCHARISTICKÉ PROCESÍ NA SVATÝ HOSTÝN** konané **v pátek 19. dubna 2024 od 21.00 hod. za účasti Mons. Antonína Baslera.**

Úmysly procesí: za odčinění urážek způsobených Trojjedinému Bohu a Panně Marii; za ochranu rodiny a manželství jako svazku muže a ženy; za odčinění hříchu potratu a návrat lidstva k Božím příkázáním; za svatost kněží a zachování pravé katolické víry; za pokoj a mír v lidských srdcích a na celém světě. A také jako poděkování za neschválení Istanbulské úmluvy Senátem ČR.

ORGANIZACE POUTĚ: **21.00 hod. – zahájení procesí** z parkoviště v Bystřici pod Hostýnem (u hřbitova)

- **00.00 hod. – mše svatá v bazilice na Svatém Hostýně** (hlavní celebrant Mons. Antonín Basler)
- po skončení mše svaté bude následovat odvoz poutníků autobusem na parkoviště v Bystřici pod Hostýnem.

Pro ty, kteří se nemohou pěšího výstupu zúčastnit ze zdravotních důvodů, bude připraven paralelní program v bazilice na Svatém Hostýně od 21.30 hod. Na Svatý Hostýn je vyveze autobus před zahájením procesí.

Pro ty, co budou chtít vzdát úctu svátostnému Ježíši – nezapomeňte si vzít podložky pod kolena...

Po svatém přijímání se opět pomodlíme modlitbu Svatého otce Benedikta XVI. k Pražskému Jezulátku – vezměte si z domova obrázky Jezulátka s modlitbou.

Autobus pro poutníky **zastavuje na těchto místech:** KOJETÍN – od kostela Panny Marie v 19.45 hod.

- KROMĚŘÍŽ – od kostela sv. Jana ve 20.00 hod.
  - HULÍN – autobusová zastávka na nám. Míru ve 20.15 hod.
  - HOLEŠOV – autobusové nádraží ve 20.30 hod.
- Po skončení programu na Svatém Hostýně se vrací autobus stejnou trasou nazpět. Zájem o autobus je nutné předem nahlásit na telefon: 606 484 928.

Informace také na www.veceradlo.cz. Těšíme se na Vás!

Heřman Josef (26)

„Rozbiju mu lebku!“ zakřičel loupežník se zjizvenou tváří. Zároveň zvedl těžký kyj, aby kněze srazil. Vzápětí dostal ránu pěstí, až se ocitl na zemi. Hejtman loupežníky se postavil mezi kněze a bandity.

„Kdo ublíží tomu řeholníkovi, zaplatí za to životem!“ divoče vykřikl. Pak vytrhl jednomu loupežníkovi z ruky pochodeň, posvítíl knězi do obličeje a z hrudi vyrazil chraplavý výkřik. Rukou si protřel oči a znovu se podíval na kněze, z jehož pohledu mu málem shořelo srdce.

„Heřmane! Heřmane!“ zasténal loupežník.

„Co hledáš ve Steinfeldu, Petře?“ ptal se klidně kněz.

„Já... já nevím!“ koktal hejtman.

„Ale já vím, Petře!“ odpověděl kněz. „Hledáš Boha a jeho milost! Hledáš Pannu Marii, která tě už také tak dlouho hledá.“

Pak hejtman vykřikl jako divý a zmizel v noci. Mezitím se řeholníci vzbudili a s klacky v rukou běželi bránit bránu. Ale Heřman již bránu zavřel a řekl s úsměvem svým spolubratrům: „Nic se neděje, to jen jeden pomatenec zabušil na bránu.“

Pak šel do věže a zazvonil zvonem k modlitbě. Zvon zvěstoval Boží pokoj nad klášterem. Jen prchajícím lupičům se bolestivě zarával každý jeho úder do mysli.

Heřman klečel až do rána v kostele před obrazem Milostiplné a prosil za duši svého bývalého kamaráda.

CESTA TŘÍ KRÁLŮ ZE ZÁPADU

V bráně kolínského dómu bylo slyšet zarachotit klíč v zámku, ačkoliv byla noc. Starý kostelník s námahou otevřel a nechal vstoupit člověka s vážným, bledým obličejem, s hořící svíčí v ruce.

„Prosím, nechte mě zde alespoň hodinu, abych se mohl pomodlit,“ zašepтал pozdní příchozí kostelníkovi. „Víte, ve dne pracuji, ale v noci, v noci se mohu modlit!“ Do ruky mu strčil stříbrnou minci.

„To je v pořádku,“ řekl kostelník. „Za hodinu přijdu a zavřu za vámi kostel.“ Kostelník odešel a muž šel potichu přes celou liduprázdnou loď katedrály, poklekl před svatostánkem a svoji svíci postavil

před obraz Madony. Pak svůj bledý obličej zabořil do dlaní a setrval dlouhý čas v tiché modlitbě.

Tu se jeho ruce pozvedly a ztichlým kostelem bylo slyšet jeho hlas: „Pane, já to nedokážu, je to na mne příliš velké dílo! Stahuje mě to k zemi. Pomoz mi, Pane, prosím, veď mou ruku, mé kladívko, abych svou práci dokončil!“

„Dokončil!“ zněla ozvěna vysokými klenbami.

„Všechnu slávu a chválu pro tebe, Pane, ale prosím, pomoz mi. Moje ruce jsou jako z olova, a obrazy, které jsem viděl ve své duši, se rozplývají do nicoty. Prosím, pomoz mi, Pane, ke tvé slávě, k slávě tvé církve, ke slávě svatých Tří králů, kteří odpočívají v těchto zdech. Tvoje je má práce, tobě ji dávám! Všechno, co jsem udělal svými rukama, bylo tvým darem, není to nic jiného než milost, kterou jsi daroval svému služebníkov. Já nejsem nic, jen tvůj nástroj, jsem jen kladívko a rydlo v tvé ruce.“ A zase mlčely rty tohoto zvláštního nočního návštěvníka, ale jeho duše dál volala k Bohu.

Najednou se mu zdálo, že věčné světlo je stále jasnější a jasnější. Ten svit byl jako hvězda, jako zářící hvězda, světlo bylo stále silnější, teď už zářilo jako světlo slunce, takže modlíciho se muže úplně oslepilo a on padl k zemi. Pak viděl ve světle překrásný klenot, krásnější než všechny poklady světa.

„To je přece schrána Tří králů!“ vykřikl noční prosebník. A z podivuhodného světla jako by se najednou začaly vytvářet postavy andělů, proroků, apoštolů, královský majestát Krista, Pána všech světů. Umělec vykřikl nadšením, snažil se vstřebat všechny ty postavy do mysli a děkoval Bohu z hloubi duše.

Nebeský obraz zmizel. Umělec ucítil, jak mu někdo klade ruku na rameno. Cizí člověk, který před ním stál, měl bledou, pokřivenou tvář a neupravený oděv.

„Promiňte,“ řekl ten člověk, „našel jsem otevřený kostel a slyšel jsem, jak se modlíte. Myslím, že vás znám. Jste mistr Mikuláš z Lotrinska, který má udělat relikviář pro svaté Tří krále?“

„Ano, to jsem,“ odpověděl umělec. „Odkud mě znáte?“

„Budete se divit, pane,“ zasmušile řekl ten cizí člověk. „Mnohokrát jsem obcházel kolem vaší dílny, ale nebylo to s dobrým úmyslem, to mi věřte. Máte tam v truhlách hodně peněz, zlata, stříbra, drahých kamenů...“

„Vy jste...?“ zakoktal Mikuláš překvapeně.

„Ano, jsem lupič!“ zasmál se příchozí. „Červený Petr mi říkájí, asi jste o mně už slyšel!“

Umělec úlekem vykřikl.

„Ne, nebojte se, to už je pryč. Už je to minulost. Moji kumpáni mě odvrhli a jsem nenáviděn dobrými i zlými!“

„A co si přejete ode mne?“ zeptal se mistr Mikuláš.

„Pane, vy jste mistr ve svém oboru. Ale umíte ještě víc? Umíte jen spojovat zlato a stříbro, nebo také spojit rezervované srdce? Umíte i to, mistře Mikuláši?“

V tom okamžiku vstoupil do kostela kostelník a začal chrastit svazkem klíčů.

„Pojďte se mnou!“ řekl zlatník a vyšel s Petrem z kostela.

„Měl bych vás přistě v kostele raději zamknout, mistře!“ mínil kostelník. „V noci se vetře do kostela kdekdo!“ Přitom se díval na rozedranou postavu Petrovu.

„To je dobré, pane kostelníku!“ řekl Mikuláš a vyšel mlčky s Petrem do kolínských uliček, až se zastavil před jedním domem a odemkl dveře. Pak nechal Petra vstoupit do místnosti, kde zapálil pár svíček.

„Moje dílna!“ řekl umělec. Petr ale s výkřikem uskočil, jakoby omámen obrovskou září a leskem vycházející z polohotového klenotu.

„Schrána pro Tří krále!“ zakoktal jako bez sebe.

„Ano, to je ona,“ řekl pomalu Mikuláš. „Bude krásnější, než si kdo dovede představit. Není to moje dílo, ale Boží. Ale znám jinou schránu, nesrovnatelně větší, krásnější a cennější, proti které je toto jen ubohé dílko.“

„To není možné, mistře! Co to je?“

„To je tvoje duše!“ odpověděl vážně umělec.

(Pokračování příště)

*Podle W. Hünermann:
Hermann Josef, der Mönch von Steinfeld.
Verlag der Buchgemeinde, Bonn 1939*

Pondělí 8. 4. 2024

6:05 Cesta k andělům: Jaroslav Max Kašparů – psychiatr a trvalý jáhen **6:50** Chodské slavnosti 2020: Postřekov a Mrákov **8:15** Filipíny – Tajfun Haiyan **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Magazín Mary's Meals **9:40** Outdoor Films s Petrem Horkým: Putování královstvím ledu a mrazu **11:15** Setkání: Pavla Lowentalová **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Cesty – Příběhy pomalým krokem: Archandělova cesta **13:15** Dokořán: S Milanem Uhdem **14:15** Noční univerzita: Marek „Maara“ Holeček – Dotknout se nebe **15:45** Bridge – Most **15:55** V souvislostech **16:15** Jehňátko **18:00** Sedmihlášky: Páslo děvča pávy **18:05** Příběhy Starého zákona: Abrahámová oběť **18:10** Muzikál Judit **19:20** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:40** Přejeme si... **20:00** Hlubinami vesmíru speciál: Úplné zatmění Slunce, Sev. Amerika [L] **21:30** Lidé z cest [P] **22:35** ARTBITR – Kulturní magazín [P] **22:45** Noemova pošta: Duben 2024 **23:50** Večer chval: Živá modlitba a chvála **0:50** V pohorách po horách: Godula **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 9. 4. 2024

6:05 Klapka s Lubomírem Hájkem **7:10** Traveller – Jihovýchodní Asie **7:15** Jiří Suchý: Konečně!! **8:15** Hlubinami vesmíru s Mgr. Pavlem Gabzdylem: Měsíc – náš souputník **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Můj chrám: Martina Vondrová, psychoterapeutka, poutní kostel Horní Police **9:40** V souvislostech **10:05** Zebra bez hřívy **10:35** Noční univerzita: Janka Strežová a Mária Strežová – Synovská chvála **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Poutníci času: S Rýzou Blažejovskou **13:05** Sedm divů v Těrčově **13:40** Mood – Ptáci **14:00** Muzikanti, hrajte: Bojané – vzpomínkový pořad (o historii muziky) **15:10** Výpravy do divočiny: Biodiverzita Afriky **16:15** Blahořečení Tita Zemana **16:40** Cvrlikáni: Saša Nikličková **18:00** Sedmihlášky: Páslo děvča pávy **18:05** Příběhy Starého zákona: Ezau a Jakub **18:15** Animované biblické příběhy: Pane, věřím **18:45** Night Street – Noční ulice **18:50** Zpravodajské Noeviny: 9. 4. 2024 [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:40** Dědek a jeho kreslený svět: Cena přátelství **19:45** Přejeme si... **20:05** Buon giorno s Františkem [L] **20:45** S chutí přes práh: Učednice Božského Mistra v Brně **21:05** Rozumíme médiím: Co je dobrá novinařina a jak ji poznat **21:25** Terra Santa News: 3. 4. 2024 **21:50** Saxofony a akordeon: Svatováclavský hudební festival 2021 **22:55** Na startu: S Alžbětou Majerovou **23:25** Skryté poklady: Roman **0:05** Na půli cesty **0:30** Insitní umění v Srbsku **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 10. 4. 2024

6:05 Cesta k andělům: František Lízna – jezuita **6:45** Zpravodajské Noeviny: 9. 4. 2024 **7:05** Zachraňme kostely: Kostel svatého Víta v Zahrádce **7:20** Noční univerzita: Marek „Maara“ Holeček – Dotknout se nebe **9:00** Generální audience papeže Františka [L] **10:00** Můj chrám: Tomáš Hanus, dirigent, kostel Nanebevzetí Panny Marie v Brně **10:20** Groteský Bustera Keatona: Láska kvete v každém věku **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Lidé z cest **14:00** Klid zbrani **14:20** ... v dobrém sa rozejdem: Rožnovské slavnosti 2021 **16:00** Zpravodajské Noeviny: 9. 4. 2024 **16:20** Jak potkávat svět: S Lucií Výbornou a dalšími hosty **18:00** Sedmihlášky:

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

Páslo děvča pávy **18:05** Příběhy Starého zákona: Josef Egyptský **18:15** Strýček Emu: Milosrdenství **18:30** Daruj písničku [L] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Dědek a jeho kreslený svět: Pohádka vs blábol **19:45** Přejeme si... **20:05** Večer chval: přehlídka církevních škol, Odry [P] **21:20** Terra Santa News: 10. 4. 2024 [P] **21:40** Cesty – Příběhy pomalým krokem: Archandělova cesta **22:05** Noční univerzita: Michal Steiner – Jak přinášet hojné ovoce **22:55** Generální audience papeže Františka **23:15** Salesiánské dílo v Rumunsku a v Moldavské republice **23:45** Flešbky – Gudzone podcast: Pavol Strežo: Pronásledování má i formu výsměchu **0:20** Příběhy psané životem: Se střízlivou hlavou **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 11. 4. 2024

6:05 Klapka s Eduardem Pechem **7:05** Absolventi: Jozef Andris **7:40** Albánie – Metanoia **8:10** Jungle Beat – o Amazonii **8:15** S chutí přes práh: Učednice Božského Mistra v Brně **8:35** Terra Santa News: 10. 4. 2024 **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Rozumíme médiím: Co je dobrá novinařina a jak ji poznat **9:40** Trendy ochrany přírody **10:10** Západní Ťan Šan **10:20** Noemova pošta: Duben 2024 **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Jiří Suchý: Konečně!! **13:45** V pohorách po horách: Šípska Fatra **14:05** Generální audience papeže Františka **14:25** Outdoorová videa Štěpána Dvořáka: Moravský Krumlov – údolí Oslavy – Třebíč **14:40** Groteský Bustera Keatona: Frigo na mašině **16:00** Zpravodajské Noeviny: 9. 4. 2024 **16:20** Jak potkávat svět: S Jindřichem Štreitem **18:00** Sedmihlášky: Páslo děvča pávy **18:05** Příběhy Starého zákona: Mojžiš **18:10** Ovečky: 3. neděle velikonoční **18:35** V pohorách po horách: Hranická propast **18:45** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:10** Přejeme si... **19:30** Benefiční koncert pro Nadaci Impuls: Praha, Betlémská kaple [L] **21:05** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře: Kde zní zpěv, tam dobrý lid bytuje... CM Troják [P] **22:30** Pod lampou [P] **0:15** Za žábami do Kamerunu **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 12. 4. 2024

6:05 Cesta k andělům: Miroslav Herold – jezuita **7:00** Láska **7:30** Muzikál Judit **8:40** V pohorách po horách: Boubín – Šumava **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Lidé z cest **10:25** ARTBITR – Kulturní magazín **10:35** Groteský Bustera Keatona: Frigo jako Sherlock Holmes **11:20** Sunday – Slunce a oceán **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Dobrodružství před kamerou **14:00** Za obzorem: Projekt HledamBoha.cz [L] **14:35** Pěšky hezky česky: Cyrilometodějská stezka **14:55** Když bolí tělo: Rehabilitace **16:00** Cvrlikáni: Šansonika **17:10** Buon giorno s Františkem **18:00** Sedmihlášky: Páslo děvča pávy **18:05** Příběhy Starého zákona: Vysvobození z Egypta **18:15** Tíha obětí **19:15** Pokoj vám!: Modlitba

za mír **19:35** Dědek a jeho kreslený svět: Lesk a bída fantazie **19:45** Přejeme si... **20:05** Kulatý stůl: Pojdme společně říci zlu NE [L] **21:30** Můj chrám: Petr Hladík, ministr, kostel Neposkvrněného početí Panny Marie v Brně-Soběšicích [P] **21:50** Za obzorem: Projekt HledamBoha.cz **22:25** Basco a Julliet Hjetland na Folkových prázdninách **23:15** Hlubinami vesmíru s Mgr. Pavlem Gabzdylem: Měsíc – náš souputník **0:00** Letem jazzem (11. díl): Jak se hraje, když se nehraje? **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 13. 4. 2024

6:05 Klapka s Vladimírem Passlerem **7:10** Bratr oheň: Život v chudobě **7:35** Ovečky: 3. neděle velikonoční **7:55** Animované biblické příběhy: Pane, věřím **8:25** Strýček Emu: Milosrdenství **8:40** Všem národům **10:00** Mše svatá s uvedením Mons. Josefa Nuzíka do úřadu olomouckého arcibiskupa: Olomouc, katedrála sv. Václava [L] **12:10** Přejeme si... [P] **12:25** Můj chrám: Prof. MUDr. Králíčková Milena, Ph.D.: Arkýřová kaple v pražském Karolinu **12:45** Hlubinami vesmíru speciál: Úplné zatmění Slunce, Sev. Amerika **14:30** Harfa Noemova: Má vlast – Blaník **15:00** Mše svatá: Ostrava, katedrála Božského Spasitele [L] **16:45** Příběh o vzkříšení **17:05** Cesty – Příběhy pomalým krokem: Cesta od svatého Viktora do Cima Grappa **17:30** Dřevěné návštěvy: Magdaléna Mězlová [P] **18:00** Slovo na neděli: 3. neděle velikonoční [P] **18:20** Rozumíme médiím: Proč potřebujeme ČTK [P] **18:40** V pohorách po horách: Česká Kanada – Landštejn **18:50** V souvislostech [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Sunday piano – Nálada klídu **19:40** Dědek a jeho kreslený svět: Lenošení zlé vždy není **19:45** Přejeme si... **20:05** Vyvolení (The Chosen) (2. díl): Šabat [P] **20:45** Dobrodružství před kamerou [P] **21:50** Moudrost mnicůh: Mistrova řehole **22:05** Gramofon aneb Hledáme písničku pro všední den **23:05** Evangelium podle Matouše **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 14. 4. 2024

6:05 Cesta k andělům: Osamu Okamura – architekt **6:50** Syrie – Není to konec **7:25** Dřevěné návštěvy: Magdaléna Mězlová **7:45** Setkání: Ivana Váňová **7:55** Slovo na neděli: 3. neděle velikonoční **8:25** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře: Kde zní zpěv, tam dobrý lid bytuje... CM Troják **9:50** Můj chrám: Petr Hladík, ministr, kostel Neposkvrněného početí Panny Marie v Brně-Soběšicích **10:10** Poutníci času: S Ivanem Ženatým [P] **10:30** Mše svatá: Ostrava, kaple Telepace [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:30** Muzikanti, hrajte: Lidečanka **14:40** Dobrodružství před kamerou **15:45** Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži **16:00** Noční univerzita: Michal Steiner – Jak přinášet hojné ovoce **16:50** V pohorách po horách: Pavlovské vrchy **17:00** Vyvolení (The Chosen) (2. díl): Šabat **17:40** ARTBITR – Kulturní magazín **18:00** Sedmihlášky: Kdyby byl Bavorov **18:05** Ovečky: 3. neděle velikonoční **18:25** Bratr oheň: Svatá řehole života **18:50** Strýček Emu: Hrnčíky [P] **19:05** Dědek a jeho kreslený svět: Umírání zradou **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:40** Přejeme si... **20:00** Dokořán [P] **20:45** Svatý Ivo [P] **21:40** Slavnostní koncert k připomínce 100. výročí úmrtí arcibiskupa Antonína Cyrila Stojana: Velehrad, bazilika sv. Cyrila a Metoděje **23:15** Buon giorno s Františkem **0:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:15** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 8. 4. o 18:25 hod.: Pod sudánskym slnkom (dokument)

V Južnom Sudáne poznajú Miroslava Spišiaka ako zanieteneho kňaza, ale aj ako pracovitého elektrikára. Keď ho zavolajú reholné sestričky či slovenskí dobrovoľníci, ochotne opravuje pokazené elektrické zariadenia, čerpadlá, slnečné kolektory... Život v jednej z najmladších krajín sveta je poznačený desaťročia trvajúcim konfliktom. Napriek aktuálnemu prímeriu nad krajinou visí hrozba ďalšieho krviprelievania.

Utorok 9. 4. o 20:50 hod.: Posvätné miesta kresťanskej viery (Chrám Svätého hrobu / dokument)

V tejto časti o bazilike Svätého hrobu to budú zastavenia 13. a 14. Prejdeme cez rozličné časti baziliky. Medzi nimi navštívime aj pôvodnú časť baziliky, ktorá bývala krížiacym kostolom, a ukážeme si krásny ikonostas pravoslávnej cirkvi.

Streda 10. 4. o 20:55 hod.: Večer z nádvorí (hudobný program)

Vyberte sa s nami raz mesačne na nádvorie našej prešovskej pobočky, kde sa počas letných večerov stretávajú hudobníci, ktorých všetci dobre poznáme. Ako sa dostali k hudbe? S kým spolupracujú? Čím a ako žijú? To všetko nám prezradia práve počas Večerov z nádvorí.

Štvrtok 11. 4. o 17:00 hod.: Fara v meste (film)

Denisa čaká dieťaťko. Až v deň pôrodu sa rozhodne kontaktovať otca, ktorý však vôbec nespĺňa Sebastiónove kritéria na zaťa. Bolo by pre všetkých lepšie, keby vôbec neprišiel? Kto je vinný v tomto prípade – sú to deti, ich rodičia, kostolník Rudko, alebo nebudaj samotný farár Alexander? Kto je bez viny, nech hodí kameňom.

Piatok 12. 4. o 20:30 hod.: Bez podmienok (film)

Idylický život ženy je zničený, keď je jej manžel zabitý pri nezmýšľanom násilnom čine. Keď sa chystá vziať veci do vlastných rúk, dve nečakané stretnutia začnú všetko meniť.

Sobota 13. 4. o 20:30 hod.: Apoštol Pavol (film)

Pavol, uväznený cisárom Nerom, bojuje v cele s hladom, samotou a výčitkami svedomia. Jeho priateľ Lukáš zaznamenáva ich rozhovory a Pavlove učenie, čo osvieti jeho neskôr slávnou postavu ako Apoštola národov.

Nedeľa 14. 4. o 20:40 hod.: CENACOLO: Exovci (dokument)

Tretie pokračovanie o komunite Cenacolo. Príbeh Romana z prvého dielu série, ktorý komunitu opustil pred dva a pol rokmi. O jeho životných osudoch i o tom, čo si z komunity odniesol a ako zásady komunitného života uplatňuje dnes.

CINELUX: Sobota 13. 4. Nádherná duša (A beautiful soul)

Liturgická čtení

Nedeľa 7. 4. – 2. nedeľa velikonoční

1. čt.: Sk 4,32–35
Ž 118(117),2–4.16ab+17–18.22–24
Odp.: 1 (*Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý, jeho milosrdenství trvá navěky. Nebo: Aleluja.*)
2. čt.: 1 Jan 5,1–6
Ev.: Jan 20,19–31

Pondělí 8. 4. – slavnost

Zvěstování Páně
1. čt.: Iz 7,10–14
Ž 40(39),7–8a.8b–9.10.11
Odp.: srov. 8a+9b (*Hle, přicházím, Pane, splnit tvou vůli.*)
2. čt.: Žid 10,4–10
Ev.: Lk 1,26–38

Úterý 9. 4. – ferie

1. čt.: Sk 4,32–37
Ž 93(92),1ab.1c–2.5
Odp.: 1a (*Hospodin kraluje, oděš se velebností. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 3,7b–15

Středa 10. 4. – ferie

1. čt.: Sk 5,17–26
Ž 34(33),2–3.4–5.6–7.8–9
Odp.: 7a (*Ubožák zavolal, a Hospodin slyšel. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 3,16–21

Čtvrtek 11. 4. – památka sv. Stanislava

1. čt.: Sk 5,27–33
Ž 34(33),2+9.17–18.19–20
Odp.: 7a (*Ubožák zavolal, a Hospodin slyšel. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 3,31–36

Pátek 12. 4. – ferie

1. čt.: Sk 5,34–42
Ž 27(26),1.4.13–14
Odp.: 4ab (*Jedno od Hospodina žádám, abych směl přebývat v Hospodinově domě. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 6,1–15

Sobota 13. 4. – nezávazná památka sv. Martina I.

1. čt.: Sk 6,1–7
Ž 33(32),1–2.4–5.18–19
Odp.: 22a (*Ať spočine na nás, Hospodine, tvé milosrdenství. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 6,16–21

BREVIÁŘ PRO LAIKY

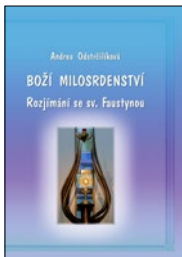
6. – 13. DUBNA 2024

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 7. 4.		PO 8. 4.		ÚT 9. 4.		ST 10. 4.		ČT 11. 4.		PÁ 12. 4.		SO 13. 4.	
Antifona	471	527	1335	1478	518	582	518	582	1708	1924	518	582	518	582
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	471	527	1335	1479	518	582	518	582	1708	1925	518	582	518	582
Antifony	472	528	1336	1480	950	1062	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132
Žalmy	813	914	813	914	950	1063	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132
Krátké čtení a zpěv	514	577	1337	1480	523	588	526	591	1710	1928	532	599	536	602
Antifona k Zach. kantiku	515	578	1337	1480	523	588	526	592	1711	1929	533	599	536	603
Prosby	515	578	1337	1481	523	588	526	592	1711	1929	533	599	536	603
Závěrečná modlitba	515	578	1338	1481	524	589	527	592	1347	1491	533	600	1348	1492
Modlitba během dne:														
Hymnus	482	541	1264	1402	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583
Antifony	474	530	1338	1481	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584
Žalmy	474	530	1265	1403	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138
Krátké čtení	476	532	1338	1482	524	589	527	593	530	596	534	600	537	604
Závěrečná modlitba	515	578	1338	1481	524	589	527	592	530	596	533	600	537	603
Nešpory:														
SO 6. 4.														
Hymnus	477	533	477	533	1339	1483	517	581	517	581	1714	1932	517	581
Antifony	478	534	478	534	1340	1484	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126
Žalmy	478	534	478	534	1340	1484	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126
Kr. čtení a zpěv	513	576	516	579	1342	1486	525	590	528	593	1717	1935	535	601
Ant. ke kant. P. M.	513	576	516	579	1343	1487	525	590	528	594	1718	1935	535	601
Prosby	513	576	516	579	1343	1487	525	590	528	594	1718	1936	535	602
Záv. modlitba	515	578	515	578	1338	1481	524	589	527	592	1347	1491	533	600
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1242	1379	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Matice cyrilometodějská s. r. o. Knihkupectví a zásilková služba

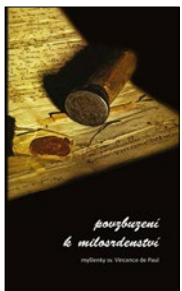
MYŠLENKY SVĚTCŮ

BOŽÍ MILOSRDENSTVÍ • ROZJÍMÁNÍ SE SV. FAUSTYNOU
Andrea Odstrčilíková • Fotografie archiv sester Kongregace sester Matky Božího milosrdenství v Krakově a Dvoře Králové

Každý světec je světlem pro své okolí – světlem, jehož zdrojem je Bůh sám. Plně podřízen Boží vůli stává se pokorným nástrojem v ruce svého Pána. Neklade žádný odpor, proto může Bůh skrze takovou duši osvěcovat svou láskou ostatní. Takovým nástrojem byla i sestra Faustyna, které sám Ježíš svěřil veliké poslání, spočívající v připomenutí milosrdné Boží lásky k lidem a v předání nových forem úcty Božího milosrdenství. Rozjímání uvedená v této knize vznikala průběžně v letech 2005–2015. Jsou určena především k oslavě Svátostného Krista a k prohloubení úcty k Božimu milosrdenství. Citace pocházejí z Písma svatého a z Deníčku sv. Faustyny, antifyony jsou převzaty z litanií, z Deníčku sv. Faustyny a z Denní modlitby církve.

Matice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., A5, 190 stran, 169 Kč

POVZBUZENÍ K MILOSRDENSTVÍ
P. Stanislav Bindas CM a P. Pavol Vandžura CM

Myšlenky sv. Vincence de Paul na každý den v roce, vybrané z jeho listů a konferencí a uspořádané jako rady na cestu těm, kteří jsou ve službách milosrdné lásky, jejíž původ je v Bohu. Bůh nás nesmírně miluje a dává nám to najevo na každém kro-

ku. Ovlivněni touto láskou, chceme i my milovat podobnou láskou, kterou jsme milováni. A zde se setkáváme s bratrem či sestrou v nouzi (nejen hmotné), ve kterých můžeme milovat Boha. Máme-li se však stát nositeli naděje a osvobození pro dnešního člověka, musíme sami pevně stát v řádu života, v řádu Božím. K tomu, abychom to dokázali, nám mohou pomoci slova sv. Vincence, jež ukazují na smysl života a tvůrčí lásku, která osvobozuje.

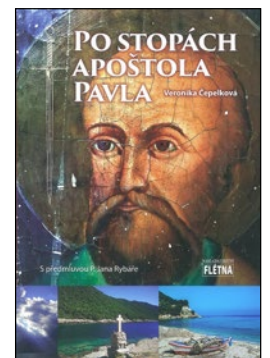
Matice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., A5, 60 stran, 62 Kč

LOKALITY MISIJNÍCH CEST SV. PAVLA

PO STOPÁCH APOŠTOLA PAVLA • PUTOVÁNÍ NA MÍSTA ZNÁMÁ I NEZNÁMÁ ANEB DOVOLENÁ TAK TROCHU JINAK

*PhDr. Veronika Čepelková • Předmluva P. Jan Rybář SJ
Doslov PhDr. Eva Zálesáková • Chronologie životních dat sv. Pavla doc. Dr. Petr Mareček, Th.D.*

Obrazová publikace zvoucí na mnoho míst ve Středomoří po stopách misijních cest sv. Pavla z Tarsu. Autorka knihy je známou popularizátorkou a vedoucí zájezdů po křesťanských poutních místech včetně těch biblických.

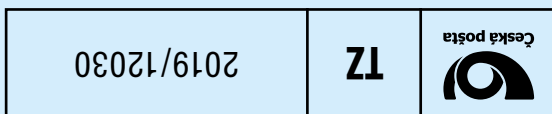

*Ve spolupráci
s Diecézním centrem pro seniory
v Hradci Králové
vydal Martin Leschinger - FLÉTNÁ
Brož., A5,
160 stran, 250 Kč*

Objednávky knih – tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803

Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticecm.cz.

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.